

въ тази мръсна тъмница и не можешъ да видишъ слънцето кога изгрѣва, месеца кога залѣзва. . . Не можешъ да си потичашъ както душа желае; не можешъ да се провикнешъ, гърди както жадуватъ! Защо?..

Всички го слушаха съ напрегнато внимание; чувствуваха че това, що приказва, е тъй. Но никой не можеше да отговори на неговото „защо“?

Азъ питамъ защо сме докарани тукъ?

Ето азъ. . . Никой отъ васъ не знае, че азъ съмъ морякъ; че мене ме заловиха когато откраднахъ една голѣма сума отъ единъ богаташъ. Но защо ми бѣха паритѣ? . . . Азъ съмъ младъ, искамъ да живѣя като другитѣ, които иматъ, а нѣмамъ срѣдства. И откраднахъ за да си позная младини-